

Роман Славович ПАТЮК,

студент групи АІ-17-1

Поліський національний університет (м.Житомир)

Науковий керівник – САВЧЕНКО ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ,

кандидат технічних наук, доцент кафедри машиновикористання та сервісу технологічних систем Поліського національного університету, м. Житомир

ЗНИЖЕННЯ ВПЛИВУ ПІДПРИЄМСТВ З ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ НА ОТОЧУЮЧЕ СЕРЕДОВИЩЕ

В умовах соціально-економічних перетворень, що відбуваються в Україні, значимість автомобілів у транспортній системі постійно зростає. Процес автомобілізації країни можна назвати суперечливим. Процес автомобілізації країни забезпечує нову якість життя людей і сприяє розвитку ринкової економіки, з іншого боку, зазначений процес супроводжується й негативними наслідками, основним з них є забруднення навколишнього середовища. Наразі частка автотранспорту в забрудненні навколишнього середовища в Україні досягає 23%, що перевищує аналогічний показник розвинених країн більш ніж в 1,2 рази. У контексті вищезазначеного важливим є удосконалення системи технічного сервісу автотранспортних засобів і підвищення рівня надання послуг з їх технічного обслуговування й ремонту. В таких умовах особливу важливість набуває проблема забезпечення екологічної безпеки підприємств технічного сервісу.

Принципи і зобов'язання екологічної політики підприємства технічного сервісу в ХХІ ст. відображені в роботі [3].

Робота [4] розкриває основні цілі екологічної політики підприємства технічного сервісу, основною з яких є впровадження ефективних технічних рішень і технологій з мінімізації й ліквідації рівня забруднення навколишнього середовища.

Планування природоохоронної діяльності здійснюється, виходячи з виявлених екологічних аспектів діяльності і виділення з них пріоритетних. Класифікація пріоритетних екологічних аспектів в діяльності підприємств

технічного сервісу та умови ефективного функціонування системи управління відображені в роботі [1]

Проведення перевірок діяльності, що впливає на навколишнє середовище на підприємствах технічного сервісу, має здійснюватися у формі екологічного моніторингу, виробничого екологічного контролю й екологічного аудиту, у ході яких реєструються дані про навколишнє середовище, на підставі яких проводиться аналіз, виявляються невідповідності й приймаються попереджувачі й коригувальні дії [2]

У підсумку зауважимо, що в Україні велика кількість підприємств (у тому числі і підприємства технічного сервісу) досить мало уваги звертають у власній діяльності на охорону навколишнього середовища. Подібно до загальної економічної діяльності, природоохоронна діяльність та функціонування екологічної системи на підприємствах технічного сервісу періодично потребують корекції та удосконалення.

Список бібліографічних посилань

1. Бабина Ю.В. Экологическая политика предприятия в современных условиях хозяйствования / Ю.В. Бабина // Экология производства. – 2017 – № 3 – С.32-40

2. Голуб С.Г. Механізми управління екологічною безпекою на підприємстві / С.Г. Голуб // Причорноморський екологічний бюлетень – 2014 – № 3 – С. 8-18

3. Ніколаєв Ю.О. Формування системи еколого-економічного управління на вітчизняних підприємствах / Ю. О. Ніколаєв, В. І. Нікітко // Економічний вісник НГУ. – 2008. – № 1–2. – С. 140.

4. Розвиток підприємства на еколого-економічних засадах: монографія / Г.О. Швиданенко, О.В. Криворучкіна, Д.Г. Матукова. – К.: КНЕУ, 2017. – 184 с.